

TOKYO CAMİİ CUMA HUTBESİ

26 Mart 2010

SEVGİ

Muhterem Müminler!

Sevgi, bir şeye veya bir kimseye karşı yakın ilgi ve bağlılık gösterme duygusudur. Düşmanlıkları yıkan, insanı "insan" yapan, yücelten bir güçtür... Sevgisiz bir hayat; kuru, mekanik, zevksiz bir hayat demektir. İrfan ehli, sevginin adaletten daha üstün olduğunu iddia etmiştir. Çünkü insanlar arasında muhabbet yaygınlaştıkça adaletle ihtiyaç kalmaz. Adalet, insaftır. İnsaf, kelime olarak yarım anlamına gelen "nisf" kökünden türemiştir. Bir anlamda adalet, bir şeyin yarısını kendi alıp, diğer yarısını muhataba teslim etmektir. Oysa muhabbet besleyen kişi, kendi hakkı olan yarımından, sevdiği kişi için feragat eder.

Varlığın vücuda gelmesi ve varlığını devam ettirmesi bile sevgi sebebiyledir. Cenab-ı Hakk'ın sevgisi ve merhameti olmasa idi, şu varlık alemi nasıl ortaya çıkacaktı? İnsanda sevgi duygusunun doğup gelişmesi için, evvela, sevginin asıl kaynağı olan Allah'ı tanıması gerekir. Ki böylelikle, gerçek anlamda sevilmiş ve beğenilmiş olduğunu anlar insan...

Aziz müminler!

Muhabetin dereceleri vardır kuşkusuz... En üst derecede Allah sevgisi gelir. **Allah'ın sevdiği ve onların da Allah'ı sevdiği kimseler**¹ olmak ne büyük bahtiyarlıktır. Hak Teala'ya karşı olan sevginin gereği; ibadet, itaat, emirlerine uymak ve ilahi yasaklarından kaçınmaktır. Kendinde bu hasletler bulunmadığı halde, Allah sevgisinden bahseden kimse sadece kendi kendini aldatmış olur. Seven sevilene asi olur mu?

Kişinin kendi hocasına ve ilim adamlarına duyduğu sevgi de çok yüce bir sevgidir. Elbette muallim, insana ilim, güzel ahlak ve iyi kulluk vazifelerini öğretir. Ancak bunların arasında da sevgiye en layık olan Hz. Peygamber (sal.)dir. Zira O, hocaların hocasıdır. "Sizden biriniz beni; annesinden, babasından, çoluk-cocuğundan ve bütün insanlardan daha çok

sevmedikçe iman etmiş olamaz"² hadisini hatırlamadan geçmeyelim.

Sevginin bir diğer çeşidi de, anne-baba ile çocuklar arasında olmaktadır. Anne-babanın çocuğuna sevgisi o derecedir ki, evladının kendisinden üstün olduğu söylenince rencide olmaz; tam tersine bundan haz duyar. Fakat çocuğun ebeveynine olan sevgisi bu sevginin aşağısındadır. Bu yüzden, evladın ebeveynini sevmesi ve şefkat göstermesi konusunda ilahi emir vardır.³

Akrabalar ve arkadaşlar arasındaki sevgi de, bir diğer sevgi çeşididir. Dinimizde akraba hukukunun gözetilmesi ve sıla-i rahmin devam ettirilmesi şiddetle tavsiye edilmiştir. Yine, Allah için birbirini seven, bu uğurda bir araya gelip, bu sevgi ile ayrılan iki kişinin

(arkadaşın), kıyamet günü Allah'ın gölgesinde gölgelenecek yedi guruptan biri olarak sayılması⁴ ne kadar dikkat çekicidir!..

Bir diğer sevgi çeşidi de kuşkusuz müminlerin birbirlerine karşı sevgileridir. Bazı alimler, beş vakit namazı cemaatle kılmaya teşvik sebeplerinden birini, müminlerin aralarında ülfet ve sevgi oluşturmak olarak açıklamışlardır.

Daha mutlu bir hayat için "sevgiyi besleyelim, sevgiyle beslenelim". Unutmayalım ki huzurlu bir toplumun tesisi, sevgi bağlarıyla birbirine bağlanmış fertler sayesinde olur. Hutbemi sevgili peygamberimizin hadis-i şerif mealleri ile bitirmek istiyorum: "İman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olamazsınız. Size, aranızdaki sevgiyi arttıracak bir şeyi söyleyeyim mi: Selamı yayınız."⁵ "Hediyeleşin ki, aranızdaki sevgi artsın..."⁶

² Buhari, İman, 8.

³ Bkz.: En'am 151; İsrâ, 23-24; Lokman, 14.

⁴ Buhari, Ezan, 36; Zekat, 16; Rikak, 24; Müslim, Zekat, 30.

⁵ Buhari, İman 7, Tirmizî, "Kıyâmet", 42; Müslim, "İmân", 93; Ebû Dâvûd, "Edeb", 131; İbn Mâce, "Edeb", 11.

⁶ Muvatta, Hüsnü'l-Hulk, 16.

¹ Bkz.: Maide, 54.